

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله و الصلوة و السلام على رسول الله و على آله آل الله و لعنة الله على اعدائهم اعداء الله

اللهم كن لوليک الحجة ابن الحسن صلواتک علیه و علی آباءه فی هذه الساعة و فی کل ساعة ولیا و حافظا و قائدا و ناصرا و دلیلا و عینا حتی تسکنه ارضک طوعا و تمتعه فیها طویلا

روایتی هست که مرحوم شیخ مفید از بزرگان قرن عالم شیعه در قرن چهارم و پنجم نقل می کند روایت جالبی است و مناسبت با صدیقه طاهره سلام الله علیها دارد و شیخ مفید روایت را با سند نقل می کند : سندی دارد تا امام صادق علیه السلام بنابراین راوی خبر امام صادق علیه السلام اند.

الإمام الصادق علیه السلام: بینا رسولُ الله -صلي الله عليه و آله في سفرٍ إذ نَزَلَ فَسَجَدَ خَمْسَ سَجَدَاتٍ ، فَلَمَّا رَكِبَ قَالَ لَهُ بَعْضُ أَصْحَابِهِ : رَأَيْتَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ -صَنَعْتَ مَا لَمْ تَكُنْ تَصْنَعُهُ ! قَالَ : نَعَمْ ، أَنَا نِي جَبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَبَشَّرَنِي أَنَّ عَلِيًّا فِي الْجَنَّةِ ، فَسَجَدْتُ شُكْرًا لِلَّهِ -تَعَالَى ، فَلَمَّا رَفَعْتُ رَأْسِي قَالَ : وَفَاطِمَةُ فِي الْجَنَّةِ ، فَسَجَدْتُ شُكْرًا لِلَّهِ -تَعَالَى ، فَلَمَّا رَفَعْتُ رَأْسِي قَالَ : وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، فَسَجَدْتُ شُكْرًا لِلَّهِ -تَعَالَى ، فَلَمَّا رَفَعْتُ رَأْسِي قَالَ : وَمَنْ يُحِبُّهُمْ فِي الْجَنَّةِ ، فَسَجَدْتُ لِلَّهِ -تَعَالَى شُكْرًا ، فَلَمَّا رَفَعْتُ رَأْسِي قَالَ : وَمَنْ يُحِبُّ مَنْ يُحِبُّهُمْ فِي الْجَنَّةِ (فَسَجَدْتُ شُكْرًا لِلَّهِ -تَعَالَى)

مام جعفر صادق علیه السلام: رسول خدا صلی الله علیه و آله در سفری از مرکب خود پیاده شد و پنج سجده به جای آورد . چون بر مرکب نشست، یکی از اصحابش عرض کرد: ای رسول خدا، ما کاری از شما دیدیم که قبلاً نکرده بودید! حضرت فرمود: آری، جبرئیل علیه السلام نزد من آمد و بشارت داد که علی، اهل بهشت است و من به شکرانه آن در پیشگاه خدای متعال سجده کردم. چون سر برداشتم گفت: فاطمه هم اهل بهشت است و من به شکرانه آن نیز خدای متعال را سجده کردم . چون سر برداشتم گفت: **حسن و حسین**، سرور جوانان بهشتی اند و من باز به شکرانه آن خدای متعال را سجده کردم، **چون سر برداشتم گفت: دوستدار آنان نیز اهل بهشت است و من برای خدای متعال، سجده شکر به جای آوردم . چون سر برداشتم گفت: و هرکس دوستدار ایشان را دوست بدارد، او نیز اهل بهشت است و من باز به شکرانه آن، در پیشگاه خدای متعال سجده کردم.**

در یک روایت هست که خود رسول خدا می فرمایند من امید می به بهشت به خاطر اعمالم ندارم . این روایت را هم علمای شیعه و هم علمای غیر شیعه دارند. ایشان فرمود: کسی با عملش به بهشت نمی رود از رسول خدا پرسیدند حتی: خودت؟! فرمود: حتی خود من ....بعد دلیل این حدیث را امام سجاد علیه السلام در جای دیگر می آورند و آن این که ما وقتی کار خیری انجام میدهم در واقع بدهکار به خدا میشویم. لذا این بهشت استحقاقی نیست و تفضل است .

خیلی باید حواسمان باشد ... شما یک الحمد لله می گوید ... آیا می دانید همین خدایا شکر یک خدایا شکر دیگری دارد؟

باز هم آدم می گوید خدا را شکر باز هم همین هم شکر دارد و این ادامه دارد و لذا بدهکارترین موجود بعد از رسول خدا به خدا امیرالمومنین است .

امام حسین علیه السلام عصر عاشورا به خدا بدهکارتر بود تا صبح عاشورا ..صبح عاشورا بدهکار بود تا روز قبل عاشورا ...باید مراقب باشیم حرفهای نامربوط نزنیم .

این که بلند شدید و آمیدید این مودت است که محبت خود را به اهل بیت علیهم السلام ابراز کردید که در جلسه متعلق به ایشان شرکت کردید....بن باز یک نویسنده سنی است از عربستان کتابی دارد که من این کتاب را خواندم عجیب این است که یک عالم متعصب سنی نوشته بود مودت اهل بیت نشان اسلام است و ما ماموریم به مودت ..چون در قرآن آمده است ...

اما این جا در این حدیث مفصل که بیان شد از کلمه محبت که درجه پایین تر از مودت است نام برده شده است.

در برخی روایات هست که محب به بهشت می رود اما پاکش می کنند ممکن است در این پاک شدن به تعبیر عامیانه پدر او را در بیآورند به هر حال بهشت جای نفاست و لذا در برزخ فرمودند ما عهده دار نمی شویم و فرمودند برزخ شما با خودتان ...البته آنها ما را رهای رها نمی کنند ....به هر حال روایتی هست که تجسم محبت و مودت به اهل بیت در برزخ خودش را نشان میدهد و به داد انسان میرسد . اما با این همه فرمودند برزختان را ما تضمین نمی کنیم . و من یحبهم فی الجنة ...و من سجده به جا آوردم از رسول خدا دلیل سجده پنجم را هم سوال کردند و ایشان فرمودند: و من یحب من یحبهم فی الجنة ...کسی که شیعیان و محبان اهل بیت را هم دوست داشته

باشد . کسانی هستند که مثل برخی از سنیها با این که با اهل بیت خوب بودند ولی نسبت به شیعه محبتی نداشتند این ها به امام صادق علیه السلام که می رسیدند دست امام را می بوسیدند ..عصای امام صادق را می بوسیدند ابوحنیفه رسید به عصای امام رسید و عصای امام را بوسید و امام با اشاره به بدن خودشان فرمودند : بی انصاف این پاره تن رسول خداست ...تو این را رها کردی و چوب را می بوسی؟ تو تن رسول خدا را نمی بوسی آن را می بوسی !؟

مکه که می رویم سنی ها می گویند ما با اهل بیت مشکل نداریم ولی با شیعه است که مشکل داریم .

سنی ها با زراره بدند با محمد بن مسلم بدند ..با حلبی دشمن اند ولی با اهل بیت اظهار محبت می کنند ولذا خدا فکر همه چیز را کرده است لذا این ها می گویند ما امام صادق را قبول داریم ولی مدرسه او را قبول نداریم. این ها می گویند ما امام حسین را قبول داریم ولی علمایی که نام امام حسین و نهضت او را بیدار نگه میدارند قبول نداریم . الان هم در جامعه ما متأسفانه برخی مسائل سیاسی کمک می کند، که اهل بیت را از روحانیت از علما از حوزه ها جدا کنند ....و لذا جبرئیل به رسول خدا عرض میکند هر که دوست دارد محبان اهل بیت را او هم اهل بهشت است .

روایت جالبی است هم بشارت در آن است هم خوف در آن است خوف آن هم این است که هیچ کس نباید امیدوار و مطمئن به بهشت باشد . به گونه ای که هر وقت وعده بهشت داده می شود، حتی رسول خدا هم خوشحال میشد و البته نباید ناامید هم باشد . نعمت های خوبی داریم و این نعمت ها نصیب هر کس نمی شود . به هر حال باید قدر دان این نعمت ها باشیم .

مشکل این است که ما نعمت ها را نمی شناسیم.

اگر به شمالیستی دادند و گفتند نعمت ها را بشمارید ممکن است بگویید خانواده خوبی دارم یا درآمد خوبی دارم و ...اما ممکن است از این که نعمت توحید را دارید آگاه نباشید و قدر ندانید و این جای قدرشناسی است . نعمت ولایت نعمت محبت اهل بیت علیهم السلام این ها را باید قدر بدانیم . نعمت تشیع نعمت مهدویت ... و قدردان این نعمت ها باشیم تا توانستیم دیگران را هم متوجه این نعمت ها کنیم

اللهم انا نستلک وندعوک باسمک العظیم الاعظم یا الله یا الله یا الله

خدایا دعاها را به هدف اجابت برسان .